

วิธีแก้วิกฤตเศรษฐกิจ

ด้วย ๓ ยุทธศาสตร์

ประเวศ วะสี

เราแก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่สำเร็จ ที่จริงแก้อะไรอะไรก็ไม่สำเร็จ เพราะระบบการศึกษาแผนปัจจุบันที่ดำเนินมา ๑๐๐ กว่าปี ที่ทำให้คนไทยไม่รู้จักความจริงของแผ่นดินไทย เพราะเป็นการศึกษาแบบท่องวิชา ที่ต่อท่อความรู้จากยุโรปมาไทย แล้วก็ไปเรียนเมืองนอก

การไม่รู้จักความจริงของแผ่นดินไทยทำให้แก้ปัญหาไม่ได้ ภูมิปัญญาแบบอาณานิคม เมื่อใช้กับประเทศไทยที่มี “ภูมิสังคม” แตกต่างกันไปไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

ประเทศตะวันตกอยู่ในเขตหนาว ธรรมชาติขาดแคลน ต้องไปแย่งชิงของคนอื่นมากินมาใช้ ดังที่ชาวยุโรปไปยึดประเทศทั่วโลกเป็นอาณานิคม เพื่อแย่งชิงทรัพยากรของเขา ทำให้ยุโรปร่ำรวย แต่ทำลายฐานทรัพยากรและฐานวัฒนธรรมของประเทศอาณานิคม ระบบเศรษฐกิจแบบตะวันตกมีฐานอยู่ที่การแย่งชิง

ประเทศไทยอยู่ในเขตร้อนชุ่มชื้น ธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ แบบทรัพยากรในดินสิ้นในน้ำ ระบบเศรษฐกิจของไทยเป็นระบบเศรษฐกิจฐานทรัพยากร มีกินมีใช้อย่างทั่วถึง ชอบแบ่งปัน เมื่อไปเอาระบบเศรษฐกิจแบบฝรั่งที่เคยทำกับประเทศอาณานิคมมาใช้ ก็เกิดการทำลายฐานทรัพยากร และฐานวัฒนธรรม ทำให้คนส่วนใหญ่ยากจนหมดเนื้อหมดตัว คนส่วนน้อยร่ำรวยขึ้น เกิดความเหลื่อมล้ำมหาศาล ส่งผลเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างแก้ไขไม่ตก

ถ้าเราเข้าใจ “ภูมิสังคม” ของเราแล้วพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานทรัพยากรและฐานวัฒนธรรมของเรา จะหายจนหมดทั้งประเทศ และอาจถึงกับรวยแบบไม่รู้โรยก็ยังได้ (รรร. = รวยไม่รู้โรย)

ต่อไปนี้จะเสนอยุทธศาสตร์ ๓ ประการเพื่อแก้วิกฤตเศรษฐกิจ คือ

๑. ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจติดแผ่นดิน

๒. ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจวัฒนธรรม

๓. ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

ทั้ง ๓ เชื่อมโยงส่งเสริมซึ่งกันและกัน

๑.

ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจติดแผ่นดิน

เศรษฐกิจติดแผ่นดิน หมายถึง การสร้างสัมมาชีพเต็มพื้นที่ของคนทั้งแผ่นดินโดยเน้นที่เศรษฐกิจฐานทรัพยากรของแผ่นดิน

การมีเป้าหมายสัมมาชีพเต็มพื้นที่กับเป้าหมายจีดีพีอย่างเดียวต่างกัน

สัมมาชีพ หมายถึง อาชีพที่ไม่เบียดเบียนตนเอง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่เบียดเบียนสิ่งแวดล้อมและมีรายจ่ายน้อยกว่ารายได้ สัมมาชีพจึงเป็นทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และศีลธรรมพร้อมกันไป การมีสัมมาชีพเต็มพื้นที่เป็นปัจจัยให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขและศีลธรรม การที่คนทั้งประเทศหายจนจะมีอำนาจซื้อมากจะทำให้เศรษฐกิจข้างบนตั้งอยู่บนฐานที่มั่นคง ไม่ใช่พึ่งแต่การส่งออกเป็นสำคัญ ซึ่งผันผวน และวิกฤตได้ง่ายตามเศรษฐกิจโลก

ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจติดแผ่นดินมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

- (๑.) ให้ทุกชุมชน ท้องถิ่น และจังหวัดตั้งเป้าหมายสร้างสัมมาชีพเต็มพื้นที่ โดยให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกัน โดยมีองค์กรปกครองท้องถิ่น ภาคธุรกิจ และภาคการศึกษาเข้ามาเป็นแกนกลาง ระบบการศึกษาไม่ใช่ลอยตัวท่องแต่วิชา แต่ต้องปรับเป็นการเรียนรู้จากชีวิตจริงปฏิบัติจริง การปฏิบัติจริงที่สำคัญคือการสร้างสัมมาชีพเต็มพื้นที่
- (๒.) จัดสรรที่ทำกินให้ประชาชนมากที่สุด ครอบครัวยุค ๒-๓ ไร่ก็พอ ถ้าทำเกษตรแบบอาณานิคม ที่กี่ไร่ก็จะขาดทุนหมด แต่ถ้าทำเกษตรยั่งยืนหรือเกษตรผสมผสาน ที่ ๒-๓ ไร่ ก็จะสามารถพอใช้ หายจน หลุดหนี้ และมีเงินออมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การมีที่อยู่อาศัยและทำกินจะทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต หายจนอย่างถาวร และส่งผลต่อภาคอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ดีขึ้น
- (๓.) เมื่อมีที่ก็สามารถมีสระน้ำประจำครอบครัว ใช้เลี้ยงปลา ปลูกผัก ปลูกไม้ยืนต้น สระน้ำประจำครอบครัวจะเก็บน้ำได้มาก ไม่ต้องสร้างเขื่อนให้ทะเลาะกัน ถ้าเลี้ยงปลาได้ก็จะหายจนแล้ว
- (๔.) ปลูกไม้ยืนต้นให้มากที่สุด เช่น ต้นยางนา ต้นสัก ธกส.ได้ตั้งธนาคารต้นไม้ ใครปลูกต้นไม้ก็เอามาฝากธนาคาร มีเครดิตไปใช้เป็นตัวเงินได้ จากข้อมูลของคุณไสว แสงสว่าง ผู้จัดการธนาคารต้นไม้ แต่ละวันต้นไม้แต่ละต้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๓ บาท ใครมีต้นไม้ ๑,๐๐๐ ต้น แต่ละวันเงินก็งอกออกมา ๓,๐๐๐ บาท ฟรีๆ ต้นไม้ยังช่วยจับคาร์บอนไปคิดคาร์บอนเครดิตได้อีก นอกเหนือไปจากให้ความชุ่มชื้นแก่แผ่นดิน ต้นไม้ยืนต้นยังไปทำประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้หลายอย่างคิดเป็นมูลค่าถึงต้นละ ๓๐,๐๐๐ บาท กระดาษจากต้นไม้มีตลาดไม่มีที่สิ้นสุดทั้งในและต่างประเทศเพราะเอาไปทำเฟอร์นิเจอร์และปลูกบ้าน นอกจากนั้นไม้ยังเอามาทำงานศิลปะ และต่อเรือขายได้อีกต่อไปน้ำจะท่วมมากขึ้นเรื่อยๆ ประเทศไทยสามารถส่งออกเรือสวยๆ

โดยสรุปเศรษฐกิจต้นไม้จะสร้างงานและรายได้เต็มประเทศ หายจนกันหมดทุกคน ทั้งนี้ขึ้นกับเงื่อนไขการจัดสรรที่ดินทำกินที่กล่าวในข้อ (๒) เงินที่ฝากในธนาคารได้ดอกเบี้ยต่ำนิดเดียว ถ้าเอามาลงทุนปลูกต้นไม้ นอกจากได้ผลประโยชน์เป็นตัวเงินสูงมากกว่ามาก ยังเกิดประโยชน์อื่นอีกหลายอย่าง

- (๕.) หากส่งเสริมให้ชุมชนมีวิชาช่างทุกชนิดจะหายจน มหาวิทยาลัย วิทยาลัย กองทัพ รวมทั้งผู้มีอาชีพทางช่างเทคนิคต่างๆเป็นจำนวนมาก ถ้ารวมกันกำลังเหล่านี้สอนวิชาช่างทุกตำบลจะหายจนทั่วหล้า ต่อไปถนนผ่านตำบลใดก็ให้ตำบลนั้นดูแลซ่อมแซมมีสวนแบ่งรายได้ ไม่ใช่มีแต่บริษัทใหญ่ๆที่มีรายได้เป็นกอบเป็นกำ ต้องกระจายรายได้ไปสู่รายย่อยจึงจะลดความเหลื่อมล้ำ รถใครไปเสียในพื้นที่ตำบลใดก็มีช่างซ่อมได้ที่นั่น และดูแลความปลอดภัยไม่ให้มีจี้ปล้นฆ่าข่มขืน ทุกตำบลต้องสามารถประกาศว่าเป็นตำบลปลอดภัย การที่มีการฆ่าข่มขืนนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่รวมศูนย์อำนาจคงจะแก้ไม่ได้ ต้องแต่ละพื้นที่ดูแลความปลอดภัย เขาจะทำเช่นนั้นต้องมีสวนแบ่งรายได้อย่างเป็นธรรม การกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนอย่างเป็นธรรมจึงเป็นหัวใจของความปลอดภัย
- (๖.) ธุรกิจ และอุตสาหกรรมชุมชน เศรษฐกิจพื้นฐานของชุมชนสามารถต่อยอดทางธุรกิจและอุตสาหกรรมให้มีรายได้ยิ่งขึ้น โดยอุตสาหกรรมชุมชนและธุรกิจชุมชน เช่น การแปรรูปสินค้า การพัฒนาหีบห่อผลิตภัณฑ์ การมีตลาดชุมชน การท่องเที่ยวชุมชน รวมทั้งจัดการเรื่องโฮมสเตย์ การตลาดและการส่งออก การเชื่อมโยงระหว่างเศรษฐกิจชุมชนกับเศรษฐกิจมหภาคเข้าด้วยกันอย่างเกื้อกูล และเชื่อมโยงการวิจัยและพัฒนาจากระบบการศึกษาเข้ากับระบบเศรษฐกิจชุมชน จะทำให้ระบบเศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งมั่นคงยิ่ง แรงงานอุตสาหกรรมที่มีที่พักพิงอยู่กับครอบครัวในชุมชน จะมีคุณภาพชีวิตที่ดี การมีที่พักและอาหารกินในชุมชนจะทำให้ลดลงแรงกดดันในเรื่องค่าแรงทำให้ราคาอุตสาหกรรมมีความสามารถในการแข่งขันได้ดีขึ้น

- (๗.) พลังงานชุมชน ชุมชนควรได้รับการสนับสนุนให้ผลิตพลังงานทางเลือก เพื่อลดการพึ่งพิงพลังงานจากส่วนกลาง ถ้าทำได้ดีอาจผลิตพลังงานเหลือใช้ขายให้ส่วนกลางได้ด้วย นอกจากนี้เป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของชุมชนเองแล้ว ยังเป็นการประหยัดพลังงานของส่วนกลางเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจมหภาคด้วย
- (๘.) มีสถาบันการเงินของชุมชนระดับตำบล ธกส.ได้ส่งเสริมให้ชุมชนระดับตำบล สามารถจัดการสถาบันการเงินของชุมชนได้ โดยมีการออมและการบริหารเงินให้เกิดประโยชน์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บางตำบลมีเงินในสถาบันถึงกว่า ๑๐๐ ล้านบาท สถาบันการเงินของชุมชน กลายเป็นเครื่องมือในการจัดการของชุมชน เพื่อส่งเสริมการออม การเรียนรู้การอาชีพ การพัฒนาสังคม
- (๙.) ขณะนี้มีชุมชนจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ที่ผนึกตัวกันทำทุกอย่างที่คิดว่าดี รวมทั้งดูแลผู้สูงอายุทั้งหมด ความเป็นเครดิตใช้กู้เงินได้ รวมทั้งมีธนาคารความดี บางชุมชนที่सानติสุข ประจวบคีรีขันธ์ และผู้นำชุมชนกำลังขยายเรื่องการทำความดีออกไป โดยมีเป้าหมายสร้างประเทศไทยให้เป็นแผ่นดินแห่งความดี
- นี้แล ที่เรียกว่ายุทธศาสตร์เศรษฐกิจติดแผ่นดิน

๒.

ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจวัฒนธรรม

วัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิตร่วมกันของกลุ่มคนที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมหนึ่งๆ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน วัฒนธรรมจึงมีความหลากหลายไปตามชุมชนท้องถิ่นต่างๆ ทุกวัฒนธรรมต่างมีเกียรติมีศักดิ์ศรีมีความเหมาะสมกับพื้นที่ของตนเอง ไม่ถือว่าใครเหนือใคร ถ้าการพัฒนาเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้งก็จะกระจายเกียรติและศักดิ์ศรี แต่ถ้าเอาอำนาจรัฐและเงินเป็นตัวตั้งก็จะรวมศูนย์

การแข่งขันทางเศรษฐกิจ ควรจะแข่งขันจุดแข็งของตัวเอง คือจากจุดที่ตัวมีและทำได้ดี ถ้าแข่งขันจากจุดอ่อนของเราแต่เป็นจุดแข็งของของคนอื่นก็มีแต่จะพ่ายแพ้

จุดแข็งของไทยที่ไม่มีคนอื่นจะแข่งได้ก็คือวัฒนธรรมไทย เพราะมันเป็นวิถีชีวิตของเราไม่ใช่วิถีชีวิตของคนอื่น เศรษฐกิจที่อยู่บนฐานวัฒนธรรมเรียกว่า เศรษฐกิจวัฒนธรรม ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของเศรษฐกิจวัฒนธรรม

- (๑.) **การท่องเที่ยว** ถ้าเราจัดการระบบการท่องเที่ยวให้ครบวงจร ทั้งการท่องเที่ยวภายในประเทศ และการท่องเที่ยวสุวรรณภูมิ หรือ เอเชียอาคเนย์ในฐานะที่เราเป็นประเทศที่อยู่ศูนย์กลางหรือจุดเชื่อมโยงทั้ง ๔ ทิศ จะเป็นการพัฒนาทั้งสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการศึกษา การท่องเที่ยวจะเชื่อมโยงกับการขายสินค้า วัฒนธรรมต่างๆ ถ้าจัดการได้ดีจะสร้างการมีงานทำและรายได้มหาศาล
- (๒.) **อาหารไทยคือวัฒนธรรมไทย** อาหารไทยเป็น ๑ ใน ๕ ของอาหารโลก คือ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส อิตาลี อาหารไทยนอกจากอร่อยแล้วยังเป็นอาหารสุขภาพ เพราะมีไขมันต่ำ เส้นใยสูง ป้องกันโรคหัวใจ โรคมะเร็ง นอกจากนั้นยังมีหอมกระเทียม พริก ซึ่งป้องกันการแข็งตัวของเลือด และละลายลิ่มเลือด ทำให้คนไทยเป็นโรคหลอดเลือดอุดตันน้อย ขณะที่ประเทศไทยสำคัญที่สุดของฝรั่ง เราจะต้องเอาความรู้เหล่านี้มาเป็นจุดขาย นอกเหนือไปจากความอร่อยของอาหารไทย เราจะต้องทำให้อาหารไทยขายดีไปทั่วโลก และพัฒนาหีบห่อที่สามารถเก็บ ส่ง ประจุได้สะดวก ประเภท Instant ต้มยำ

อาหารฮาลาลปัตตานี ควรจะทำให้อาหารฮาลาลปัตตานีเป็นแบรนด์ที่ดังไปทั่วโลก โดยมีจุดขายที่นอกเหนือไปจากการทำโดยคนมุสลิมแล้ว คือมีความอร่อยแบบอาหารไทย และใช้วิทยาศาสตร์ดีเอ็นเอตรวจรับประกันว่าไม่มีเนื้อหมูเจือปนแม้แต่ในกรัมเดียว นอกจากนั้นการจัดการให้อุตสาหกรรมฮาลาลปัตตานี เชื่อมโยงกับการ

ยกระดับรายได้ของเกษตรกรและชาวมุสลิมภาคใต้ก็เป็นจุดขาย และมีความสำคัญต่อการ
สร้างสันติสุข

(๓.) **ไทยเป็นมหาอำนาจทางผลไม้** การปลูกผลไม้เก่งเป็นวัฒนธรรมไทย เราจึงมีผลไม้ดี
มากกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มะม่วง สับปะรด เงาะ มังคุด ลำไย ลางสาด ทุเรียน
เราจะต้องลงทุนวิจัยอย่างจริงจังให้เก็บทน ทำหีบห่อที่สวยงาม แปรรูป ให้สามารถ
ส่งไปขายได้ไกลๆทั่วโลก ให้คนอื่นได้มีความสุขที่ได้กินผลไม้ดีๆ และเรามีรายได้เป็น
กอบเป็นกำ

(๔.) **การแพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทย** การแพทย์แผนไทยเป็นวัฒนธรรมไทย
การแพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทยหลายอย่างได้ผลดี ความนิยมการแพทย์ตะวันตก
ไปเสียหมดโดยไม่จำเป็นทำให้เราเสียดุลเทคโนโลยีไปอย่างมหาศาล ทุกตำบลควรมี
ศูนย์การแพทย์แผนไทย ที่ให้บริการขั้นต้น ๓ อย่าง คือ นวดแผนไทย ประคบด้วย
สมุนไพร และขายยาสมุนไพรที่พิสูจน์แล้วว่าได้ผลจริง สมุนไพรหลายอย่างพิสูจน์แล้ว
ว่าได้ผลดี บางอย่างดีกว่ายาฝรั่ง เช่น ขมิ้นชัน เป็นยาแก้ปวดท้อง และเป็นยา
อายุวัฒนะป้องกันมะเร็งได้ เพราะมีสารแอนติออกซิแดนท์อย่างแรงคือเคอร์คิวมิน ถ้า
ทุกบ้านใช้ขมิ้นชันเป็นยาสามัญประจำบ้าน จะกระตุ้นการปลูก การผลิตยา การค้าขาย
สร้างรายได้ให้คนไทยมหาศาล ถ้าทำยุทธศาสตร์การแพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทย
ให้ครบวงจรจะประหยัดเงินทองประเทศ สร้างอาชีพ สร้างรายได้เป็นเศรษฐกิจอย่าง
มหาศาล เรื่องนี้จะปล่อยให้กรมการแพทย์แผนไทยคู้ยเขี่ยหากินเองเตาะๆตะๆไปตาม
เรื่องตามราวไม่เป็นพลังพอ แต่รัฐบาลต้องทำให้เป็นยุทธศาสตร์

(๕.) **ไทยเป็นมหาอำนาจทางการพยาบาล** พยาบาลไทยเป็นพยาบาลที่ดีที่สุดในโลก
เพราะมีความสามารถทางการพยาบาลบววัฒนธรรมไทยที่อ่อนโยน ความต้องการ
การพยาบาลนั้นมีมากทั้งในประเทศและประเทศต่างๆทั่วโลก ยิ่งเป็นสังคมผู้สูงอายุ
เท่าใดยิ่งต้องการการพยาบาลมากเท่านั้น บุคคลกรทางการพยาบาลตลอดสายเป็นที่

ต้องการทั้งสิ้นตลอดไปจนถึงผู้บริบาลซึ่งหมายถึงคนที่จบ ม.๖ แล้วฝึกอบรม ๖ เดือน – ๑ ปี ให้สามารถดูแลผู้สูงอายุได้ เราต้องเน้นวัตกรรมการผลิตพยาบาลให้ได้มาก เรามีโรงพยาบาลทั่วประเทศทั้งของรัฐและเอกชน ต้องมีนโยบายของรัฐบาล วิธีบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมขององค์กรพยาบาล มีสภาการพยาบาลเป็นอาทิ ให้โรงพยาบาลต่างๆสามารถผลิตพยาบาลและผู้บริบาลให้ได้มาก เราจะสามารถดูแลผู้สูงอายุได้หมดทั้งประเทศ โดยเฉพาะดูแลที่บ้านและในชุมชน อาจรับผู้สูงอายุชาวต่างชาติ เช่น ญี่ปุ่นที่ต้องการมาอยู่และรับการดูแลในประเทศไทย รวมทั้งส่งพยาบาลที่ต้องการหาประสบการณ์ในต่างประเทศไปทำงานในประเทศต่างๆทั่วโลก นอกจากสร้างรายได้เข้าประเทศแล้วยังเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยอันอ่อนโยนผ่านการพยาบาลออกไปทั่วโลก การสร้างผู้บริบาลให้มีจำนวนมากพอจะเป็นการสร้างการมีงานทำให้คนจำนวนมาก และเป็นงานที่สร้างเสริมคุณภาพชีวิต

(๖.) **สินค้าวัฒนธรรม** ชาวต่างชาติที่มีท่องเที่ยวประเทศไทยเขาคงไม่อยากจะซื้อสินค้าดาษดื่นที่มีขายทั่วไปในประเทศต่างๆ แต่อยากซื้อสินค้าวัฒนธรรมท้องถิ่นมากกว่า สินค้าวัฒนธรรมจึงเป็นจุดขายไม่ว่าจะเป็นงานศิลปะ หัตถกรรม สิ่งทอ ต้องพัฒนาฝีมือให้ประณีต หีบห่อสวยงามมีศิลปะ ออกแบบให้น่าใช้ ควรศึกษาวิจัยด้วยว่าชาติต่างๆมีรสนิยมอย่างไร ซึ่งสามารถออกแบบสินค้าวัฒนธรรมไทย แต่มีรูปแบบที่เหมาะสมกับชาติต่างๆ เราต้องเอาจริงเอาจังกับการพัฒนาการผลิตสินค้าวัฒนธรรมให้ครบวงจร ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแล้วยังเป็นการจรรโลง และพัฒนาทักษะทางศิลปะและวัฒนธรรมไทย

(๗.) **ศิลปะการแสดงและภาพยนตร์** ภาพยนตร์ฮอลลีวูดทำเงินเข้าประเทศและสร้างความนิยมอเมริกันมาเกือบศตวรรษ อินเดียทำเรื่องบอลลีวูด เกาหลีได้ขายวัฒนธรรมผ่านการละครและภาพยนตร์ ประเทศไทยก็มีศิลปะการแสดงที่งดงามผมเคยไปประชุมคณะกรรมการวัฒนธรรมที่จังหวัดแพร่มีนักเรียนโรงเรียนนาวิรัตน์มารำและยัมส่งกระแสดความสุขให้ทั่วทั้งห้องประชุม เกิดความรู้สึกว่ารำไทยนี้น่าจะไปสร้างความสุขเอา

สตางค์จากประเทศที่เขาเครียดๆ โชนี่ฝรั่งเล่นไม่เป็นแน่ เราควรจะสามารผลิตภาพยนตร์ดีๆ ที่คนดูกันได้ทั่วประเทศและทั่วโลก ถ้าทำได้จะเกิดประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจและจิตใจ

(๘.) **เทคโนโลยีบวกวัฒนธรรมไทย** ผมทราบมาว่าเครื่องบินต่างชาติชอบมาซ่อมที่ประเทศไทย ที่แรกผมก็ไม่เชื่อเพราะเรื่องการสร้างและซ่อมแซมเครื่องบินไม่ใช่จุดแข็งของไทยมีโอกาสถามช่างซ่อมเครื่องบินที่รู้จักกัน เขาตอบว่าจริง เป็นเพราะช่างซ่อมไทยนั้นเมื่อซ่อมไปเจอจุดที่เสียหาย แต่ไม่ได้อยู่ในสัญญา ก็ซ่อมแถมให้ด้วย ของฝรั่งเขาจะเถรตรงเดินตามสัญญาเป๊ะ ความมีน้ำใจเป็นวัฒนธรรมไทย เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อญี่ปุ่นจับฝรั่งเป็นเชลยสร้างทางรถไฟที่เมืองกาญจน์ ชาวบ้านไทยก็ส่งสารเชลยฝรั่ง เอากล้วยอ้อยมาให้กิน ตอนหลังฝรั่งจับญี่ปุ่นเป็นเชลย ชาวบ้านไทยก็ไปส่งสารญี่ปุ่นอีกเหมือนกัน อดีตเชลยชาวออสเตรเลียที่ได้รับน้ำใจจากไทยไปรายงานต่อรัฐบาลของเขา รัฐบาลออสเตรเลียตอบแทนโดยสร้างถนนสายตาก-แม่สอดให้ฟรีๆ ละยังจัดทุนสนับสนุนค่ายแพทย์ไทยไปฝึกอบรมในออสเตรเลียเป็นเวลาหลายปี

ความมีน้ำใจและวัฒนธรรมไทยที่อ่อนโยนทำให้ชาวต่างชาตินิยมมาเที่ยวประเทศไทยในการทำงานทางเทคโนโลยีต่างๆ เราต้องไม่ลืมที่จะผนวกวัฒนธรรมไทยเข้าไปด้วย จะเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของเรา เรื่องพยาบาลไทยก็เป็นตัวอย่างของเทคโนโลยี (การพยาบาล) บวกวัฒนธรรมความอ่อนโยนของไทย ที่ทำให้พยาบาลไทยเป็นพยาบาลที่ดีที่สุดในโลก

เหล่านี้เป็นตัวอย่างของเศรษฐกิจวัฒนธรรม ถ้าทำให้ดีจะหายจนกันหมดและสร้างความร่ำรวยให้ประเทศ

รัฐบาลควรช่วยสร้างแบรนด์ประเทศไทย ทำนอง The Best of Thailand ที่ธุรกิจโรงแรมและสินค้าต่างๆสามารถยกระดับมาตรฐานสินค้าของตนและได้รับการรับรองให้ใช้แบรนด์ประเทศไทย เอกชนไม่มีกำลังที่จะทำได้ แต่รัฐมีเครื่องมือมากมายที่จะสร้างแบรนด์ประเทศไทย

๓.

ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ควรที่จะเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีอยู่ในระบบการศึกษา และอยู่ในกองทัพ

แต่ที่แล้่วมา เราพัฒนาอย่างแยกส่วน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระบบการศึกษา และในกองทัพไม่ได้นำมาพัฒนาเศรษฐกิจ คือ ระบบการศึกษาก็ทำหน้าที่สอน กองทัพก็ทำหน้าที่รบ ต่อไปต้องพัฒนาแบบเชื่อมโยงหรือบูรณาการ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต้องนำมาสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ โดย

- (๑.) ระบบการศึกษา และกองทัพ ต้องนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสนับสนุนยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจติดแผ่นดินและยุทธศาสตร์ที่ ๒ คือ ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจวัฒนธรรม ทำให้การผลิตและการจัดการได้ผลดีขึ้นครบวงจร
- (๒.) ภาคอุตสาหกรรมที่ความสามารถในการแข่งขันของเราถดถอยลงไปเรื่อยๆ เพราะฝีมือแรงงานด้อยคุณภาพ และขาดการวิจัยและนวัตกรรมระบบการศึกษาจะต้องเข้ามาพัฒนาฝีมือแรงงาน มหาวิทยาลัยจะต้องนำนักวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีเก่งๆ เข้ามาทำงานกับภาคอุตสาหกรรม โดยการวิจัยและนวัตกรรม อะไรที่จะทำให้คนไทยเก่งและแข่งขันได้ก็ต้องทำ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมอะไรที่เราทำได้ หรือจะเป็นดิจิทัลอีโคโนมียก็ตาม

เรื่องการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมนั้นพูดกันมานานแล้วแต่ไม่เกิด ต้องพิจารณาถึงการจัดองค์กร อาจารย์ที่อยู่ในคณะและภาควิชานั้นมีภาระท่วมท้นในการสอน ทำให้มาทำวิจัยและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมได้ยาก ที่เกาหลีศาสตราจารย์

ชอย เสนอให้ตั้ง KIST (Korean Institute of Science and Technology) ใช้เงินลงทุน ๒๐ ล้าน ดอลลาร์ ทำวิจัยสนับสนุนอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมเจริญหมุนมาหมุนการวิจัยของสถาบัน สถาบันจะไม่ต้องใช้งบประมาณจากรัฐบาลอีกเลย ตอนศาสตราจารย์ชอย เสนอไม่มีคนเข้าใจ มีอยู่คนเดียวที่เข้าใจ คือประธานาธิบดีปักจุงฮี ผู้ซึ่งตอบโต้ะให้ทำเลย อุตสาหกรรมและการวิจัย ของเกาหลีก็ทะยานขึ้นฟ้า

ของไทยจะทำได้ไปเรื่อยๆแบบเดิม ก็คงจะไม่สำเร็จ ต้องบริหารเชิงยุทธศาสตร์ สร้าง องค์การบางอย่างขึ้นมาที่นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เก่งๆในมหาวิทยาลัย จะสามารถ ทำงานวิจัยกับภาคอุตสาหกรรม และใช้การวิจัยกับภาคอุตสาหกรรมนั้นเป็นงานของนักศึกษาปริญญาโท ปริญญาเอก ภาคอุตสาหกรรม และการวิจัยของเราก็ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เกิด ความเข้มแข็งทั้งทางเศรษฐกิจและทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การบริหารเชิงยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจทั้ง ๓ ที่กล่าวมาข้างต้น ถ้าบริหารไปตามวาระปกติของกระทรวง ทบวงกรมต่างๆจะไม่สำเร็จ เพราะการบริหารงานของกระทรวงทบวงกรมเป็นการ “แยกส่วน” แยกส่วนแม้ในกระทรวงเดียวกัน แต่การพัฒนาต้องการประกอบเครื่อง “เชื่อมโยง” กันเข้ามา เหมือนรถยนต์ถ้าเครื่องมันหลุดออกจากกันเป็นส่วนๆ มันก็วิ่งไม่ได้ นั่นแหละราชการไทย จึงทำ อะไรไม่สำเร็จ รถยนต์ถ้าประกอบเครื่องครบ มันก็วิ่งได้สบายๆไปสู่เป้าหมายตามต้องการ

เราต้อง**ประกอบเครื่องเศรษฐกิจให้ครบ** แล้วมันก็จะวิ่งไปได้เอง

ฉะนั้น จึงต้องการการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ ที่จะทำให้องค์ประกอบต่างๆเข้ามา เชื่อมโยงกัน และสามารถแก้ข้อติดขัดที่ทำให้เชื่อมโยงกันไม่ได้ให้ได้โดยรวดเร็ว

นายกรัฐมนตรีควรจะเข้าใจในเรื่องนี้ และมีคณะทำงานเชิงยุทธศาสตร์ที่ทำงานใกล้ชิด นายกรัฐมนตรี ที่ผ่านมามีเราทำอะไรไม่สำเร็จเพราะบริหารไปตามกระทรวง จึงเหมือนประเทศ เครื่องหลุด

แต่สมัยนี้เป็นสมัยปฏิรูป เราจะต้องปฏิรูปให้สามารถบริหารเชิงยุทธศาสตร์ได้ เรามี
ทรัพยากรต่างๆมากมาย เราไม่ควรยากจนอย่างที่เป็นอยู่ ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจติดแผ่นดิน
ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจวัฒนธรรม และยุทธศาสตร์เศรษฐกิจวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่
เชื่อมโยงกันจะทำให้เศรษฐกิจไทยอยู่บนฐานที่มั่นคง จึงยั่งยืน และคนไทยหายจนอย่างถาวร

.....